

**Skarga wniesiona w dniu 19 grudnia 2014 r. – Eveready Battery Company/OHIM – Hussain i inni
(POWER EDGE)**

(Sprawa T-824/14)

(2015/C 065/61)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Eveready Battery Company, Inc. (St. Louis, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat N. Hebeis)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Imran Hussain i inni (Leeds, Zjednoczone Królestwo)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający elementy słowne „Power Edge” –
Zgłoszenie do rejestracji nr 9 108 705

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 6 października 2014 r. w sprawie R 38/2014-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 18 grudnia 2014 r. – IREPA/Komisja i Trybunał Obrachunkowy

(Sprawa T-825/14)

(2015/C 065/62)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Istituto di ricerche economiche per la pesca e l'acquacoltura – IREPA Onlus (Salerno, Włochy)
(przedstawiciel: F. Tedeschi, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska i Trybunał Obrachunkowy Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności noty debetowej Komisji Europejskiej nr 3241411395 z dnia 30 września 2014 r., w której zażądano od IREPA wpłaty kwoty 458 347,35 EUR na rachunek bankowy Komisji Europejskiej do dnia 7 listopada 2014 r.;

- stwierdzenie nieważności noty Komisji Europejskiej nr ref. Ares (2013) 2644562 z dnia 12 lipca 2013 r., jak również załączonego do niej sprawozdania Europejskiego Trybunału Obrachunkowego z dnia 27 lutego 2013 r., która to nota zawierała wstępne pismo informacyjne poprzedzające nakaz odzyskania w odniesieniu do włoskiego programu gromadzenia danych za rok 2010;
- stwierdzenie nieważności noty Komisji Europejskiej nr ref. Ares (2014) z dnia 6 sierpnia 2014 r. w sprawie drugiego wstępnego pisma informacyjnego poprzedzającego nakaz odzyskania w odniesieniu do włoskiego programu gromadzenia danych za rok 2010.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga odnosi się do zastrzeżeń Komisji – zgłoszonych także na podstawie wniosków Trybunału Obrachunkowego – co do zgodności z prawem kosztów poniesionych przez stronę skarżącą na personel i pomoc zewnętrzną w związku z krajowym programem gromadzenia danych o rybołówstwie (rok 2010), w wyniku czego wystosowane zostało żądanie zwrotu zarówno kwoty wspólnotowej, jak i kwoty krajowej.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący zastrzeżenia dotyczącego „Kosztów personelu” i oparty na naruszeniu i błędnym zastosowaniu załącznika 1 do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1078/08 ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 861/2006 w odniesieniu do wydatków poniesionych przez państwa członkowskie w zakresie gromadzenia podstawowych danych o rybołówstwie i zarządzania nimi oraz art. 16 dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi; jak również na naruszeniu i błędnym zastosowaniu zasady uzasadnionych oczekiwań.
  - W powyższym względzie strona skarżąca podnosi, że żądanie zwrotu kwot odnoszących się do „Staff Costs” jest niezgodne z prawem, ponieważ generalne i abstrakcyjne uregulowanie załącznika 1 do rozporządzenia (WE) nr 1078/08 należy interpretować w świetle specyficznych szczegółowych zasad realizacji Programu krajowego.
  - Twierdzi ona także, że Komisja Europejska zatwierdziła w ramach budżetu na rok 2009 specyficzne szczegółowe zasady przewidziane w Programie krajowym, wzbudzając w ten sposób uzasadnione oczekiwania co do ich zgodności z prawem także w odniesieniu do roku 2010.
  - Niezgodne z prawem jest także zastrzeżenie co do nieprzeprowadzenia postępowania przetargowego w celu udzielenia zamówienia na gromadzenie danych w drodze formularzy, gdyż art. 16 lit. e) dyrektywy 2004/18/WE wyklucza usługi „dotyczące umów o pracę” z zakresu zastosowania przepisów odnoszących się do procedur przetargowych.
2. Zarzut drugi dotyczący „kosztów pomocy zewnętrznej” i oparty na naruszeniu i błędnym zastosowaniu rozporządzenia (WE) nr 1078/2008, art. 16 dyrektywy 2004/18/WE i art. 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 199/2008 z dnia 25 lutego 2008 r. w sprawie ustanowienia wspólnotowych ram gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa oraz w sprawie wspierania doradztwa naukowego w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa; jak również na naruszeniu i błędnym zastosowaniu zasady uzasadnionych oczekiwań.
  - Strona skarżąca twierdzi w powyższym względzie, że zastrzeżenie związane z nieprzeprowadzeniem postępowania selekcyjnego w celu udzielenia zamówienia spółce Studio Nouvelle S.r.l. stanowi naruszenie art. 16 lit. f) dyrektywy 2004/18/WE, który wyklucza odnośne usługi z zakresu zastosowania przepisów dotyczących przetargów. W każdym razie IREPA przeprowadziła postępowanie konkurencyjne, zapraszając pięć podmiotów gospodarczych, oraz przestrzegła zasad rządzących przetargami publicznymi.
  - Twierdzi ona także, że zakwestionowany brak danych związanych z kontrolami przeprowadzonymi w odniesieniu do usługi świadczonej przez Studio Nouvelle S.r.l. jest niezgodny z prawem z powodu naruszenia art. 14 rozporządzenia (WE) nr 199/2008, który nie wymienia szczegółowych zasad kontroli, które z kolei są określone w Programie krajowym zatwierdzonym przez Komisję Europejską, wzbudzając także w tym zakresie uzasadnione oczekiwania co do ich zgodności z prawem.

- Zdaniem strony skarżącej zakwestionowane włączenie do żądania zwrotu kosztów, których państwo jeszcze faktycznie nie poniosło, jest niezgodne z prawem, gdyż sumy ujęte w sprawozdaniu zostały przypisane Programowi krajowemu 2009/2010 zgodnie z tym, co przewidziano w art. 7, 10 i 11 rozporządzenia (WE) nr 1078/2008 i sama Komisja zatwierdziła taką typologię sprawozdawczości w odniesieniu do dokumentów dotyczących programu 2008, wzbudzając także w tym zakresie uzasadnione oczekiwania co do ich zgodności z prawem.

Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2014 r. – Hiszpania/Komisja

(Sprawa T-826/14)

(2015/C 065/63)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: M. Sampol Pucurull, Abogado del Estado)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- subsydiarnie, stwierdzenie nieważności art. 4 zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga skierowana jest przeciwko decyzji Komisji z dnia 15 października 2014 r. [SA.35550 (2013/C) (ex 2013/NN)] dotyczącej amortyzacji podatkowej finansowej wartości firmy w związku z nabyciem udziałów w zagranicznych przedsiębiorstwach niebędących rezydentami.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia art. 108 ust. 2 TFUE w związku z art. 13 rozporządzenia Rady (WE) NR 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz.U. L 83, s. 1 – wyd. spec. w jęz. polskim rozdz. 8, t. 1, s. 339) oraz art. 296 TFUE, jako że zaskarżona decyzja jest aktem formalnie pozbawionym uzasadnienia i nie zawiera oceny środka w świetle wyroków Sądu z dnia 7 listopada 2014 r. (wyroki T-219/10 i T-399/11).
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE, ponieważ sporny system ma charakter ogólny i nieselektywny.
3. Zarzut trzeci, dotyczący nieistnienia nowej pomocy i w konsekwencji naruszenia art. 13 rozporządzenia nr 659/1999.
4. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia zasad pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań w związku z art. 14 rozporządzenia nr 659/1999 i w odniesieniu do stwierdzeń samej Komisji zawartych w dwóch poprzednich decyzjach.

Skarga wniesiona w dniu 29 grudnia 2014 r. – Antrax It/OHIM – Vasco Group (grzejniki promiennikowe)

(Sprawa T-828/14)

(2015/C 065/64)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: Antrax It Srl (Resana, Włochy) (przedstawiciel: L. Gazzola, adwokat)